

HE RA

zazdrosna królowa

Druga córka Kronosa i Rei,
rodzona siostra Hadesa, Posejdona,
Demeter oraz Zeusa, swojego
boskiego małżonka. Najważniejsza z żon
ojca bogów i ludzi, królowa Olimpu.

U

rodziła się na wyspie Samos lub w Argos, w którym była czczona od najdawniejszych czasów. Podobnie jak jej bracia i siostry, została połknięta przez Kronosa i dopiero interwencja Zeusa umożliwiła jej ucieczkę z wnętrza ówczesnego pana świata. Kiedy dobiegła końca tytanomachia i Kronos został wygnany, Zeus odnalazł ją w Argolidzie na górze Tornaks i zaczął

Wesele Hery było wspaniałą **UROCZYŚCIĄ**, na które przybyli z podarkami najważniejsi **bogowie**.

Zaczął się do niej zalecać. Długo mu się opierała i jej przyszłemu mężowi udało się ją zmusić do uległości dzięki **PODSTĘPOWI.**

się do niej zalecać. Długo mu się opierała i jej przyszłemu mężowi udało się ją zmusić do uległości dopiero dzięki podstępowi: przybrał postać umierającej z wycieńczenia kukułki, którą Hera przytuliła do swojego łona. Wtedy Zeus wrócił do swojej właściwej postaci, zgwałcił ją i wymógł na niej, by go poślubiła.

Wesele Hery było wspnianą uroczystością, na którą przybyli z podarkami najważniejsi bogowie. Prezentem Matki Ziemi było na przykład drzewo ze złotymi jabłkami, które później w ramach jednej ze swoich prac miał ukraść Herakles. Noc poślubna Hery i Zeusa trwała trzysta lat, ale, co

SYMBOLEM Hery był **paw.**

ciekawe, bogini nawet po niej mogła być czczona jako dziewica – kąpiel w rzece Kanatos nieopodal Argos odnawiała jej dziewictwo.

Małżeństwo Hery i Zeusa z pewnością nie należało do sielankowych. Bogini była niezwykle zazdrosna o swojego boskiego małżonka, który trzeba przyznać, dawał jej ku temu liczne powody. Ona odpłacała mu się, bezwzględnie prześladując swoje rywalki oraz ich potomstwo, czego najlepszym przykładem jest jej wieloletnia walka z Heraklesem. Przeważnie nie śmiała otwarcie sprzeciwić się Zeusowi, zdając sobie sprawę, że nie jest on najcierpliwszym z bogów i w przypływie wściekłości może ją zwyczajnie zabić piorunem, snuła więc

Małżeństwo Hery i Zeusa z pewnością nie należało do **SIELANKOWYCH**. Bogini była niezwykle **zazdrosna** o swojego boskiego małżonka, który trzeba przyznać, dawał jej ku temu liczne powody.

liczne intryki, wykorzystując też własne kobiece wdzięki – wzmacniane czasem pożyczaną od Afrodyty przepaską – by skłonić małżonka do własnej woli.

Raz jednak poważyła się na otwarty bunt – namówiła Olimpijczyków, by napadli we śnie Zeusa i związali go rzemieniem o stu węzłach. Plan początkowo się powiódł i wydawało się, że Gromowładny zostanie zdetronizowany, ale bogowie nie byli w stanie ustalić między sobą, kto miałby zostać jego następcą. Bogini Tetyda, obawiając się wybuchu boskiej wojny domowej, sprowadziła sturękiego Briareusa, który rozplątał szybko supły kępujące Zeusa.

Ten powiesił **POWIESIŁ**, przywódczynię spisku, za ręce na niebie, a u kostek zawiesił jej ciężkie **kowadła**.

Cierpiała długo, wzbudzając litość pozostałych bogów, aż w końcu małżonek uwolnił ją, wymógłszy na niej przysięgę, że już nigdy nie zbuntuje się przeciw niemu.

Hera była przede wszystkim grecką patronką małżeństwa. Urodziła Zeusowi troje dzieci: Aresa, Hefajstosa i Hebe.

HOMER: HYMN DO HERY (HYMNY HOMERYCKIE)

„Herę o tronie złocistym opiewam, z Rhei zrodzoną, nieśmiertelną królową, co świetną urodą jaśnieje, siostrę Dzeusa rozgłośnie brzmiącego, a też małżonkę sławną, którą szczęśliwi mieszkańcy wielkiego Olimpu czczą i szanują, podobnie jak Dzeusa, co cieszy się gromem!”

Przeł. Włodzimierz Appel